

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 5 Listopada v. s. 1830 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wiadomość, ile zachorowało, wyzdrowiało i umarło w Moskwie z oznakami Cholery.

(Zrana 19 października.)

Od dnia okazania się choroby zachorowało 3402 osób.
 Umarło 1679 —
 1790 było chorych. 1316 —

W ciągu doby dnia 18go.

Zachorowało 178 —
 Wyzdrowiało 66 —
 Umarło 94 —

Zatem pozostało do 19 (po domach 450, a w lazaretach 884) w ogóle 1554 —

W tej liczbie z nadzieją powrotu do zdrowia 266 —

— Wyjątek z listu P. Leyb-medyka Lode-ra, do Redaktora gazety sanktpetersburskiej.

Moskwa d. 10 października.

„Serdecznie W Panu dziękuję za list Jego, i za oświadczone w nim zaufanie we mnie. Hendersona sposób leczenia Cholery jest znany; o twarcie atoli przyznam się W Panu, iż nie bardzo mu ufam, dla tego, że metody angielskie nader często są sobie przeciwne, że oraz użycie wyżey wspomnianego sposobu nie wydało się mi zgodnym z istotą choroby. Lecz iestem W Panu obowiązany za to, żeś więcej zwrócił nań moję uwagę, i zaraz uczyniłem w czasowym moim szpitalu rozporządzenia, iżby względem takich chorych, dla których inne lekarstwa dotąd okazały się prawie zgoła nieskutkującymi, była użyta metoda Hendersona. Na nieszczęście, natura tej choroby ieszcze nie dosyć jest znaną. Z tém wszystkiem zdaie się, że zupełnie ma naturę Cholery indyjskiej; z resztą, klimat sam ma wielki wpływ na działanie lekarstw. Ta choroba przez dotknięcie nie jest tak zaraźliwą, iak czuma, chociaż w kilka godzin zabija mających większe do niej usposobienie. Tu, w Moskwie, napada bardziej mężczyzn, niż kobiety, prawie w stosunku 8 do 5, i to szczególnie ludzi niższego stanu; co trzeba przypisywać bardzo ciasnym i często-króć wilgotnym ich mieszkaniom, oraz uprzedzeniu, że nie szkodzi chodzić boso, iść cebulę syrową, grzyby, ogórki i soloną zepsutą rybę. Ale najbardziej od niepożądanego użycia wódki pochodzi grassowanie cholery, czyli, mówiąc lepiej, od pijaństwa. Nie uwierzysz W Panu, iak grassuje cholera między żarliwymi stronnikami domów szynkowych. Nadto, lud prosty, pomimo wszelkiego przekonania, bardzo jest skłonny do tajemniczych symptomatów choroby. Z osób wyższych stanów, którzy umarli z cholery, (było ich w ogóle od 30 do 40stu) nieochybnie same siebie zgładzili, iużto przez niewstrzeźliwość i dzieciną obawę, iużto przez osłabienie się skutkiem nieroztropnego puszczania krwi, i t. d. W ogólności, liczba chorych ieszcze się nie zmniejszyła, aczkolwiek złośliwość samey choroby wyrażnie maleje, i mam nadzieję, iż, przy rozsądnych środkach, przedsiębranych przez czynnego, szanownego naszego P. Wojennego Generał-Gubernatora, straszna ta choroba wkrótce ustanie. Terazniejszy stan powiatra przyczynia się zapewne do zaziębienia, rozwolnienia i złego trawienia; co jednakże nie zawsze zamienia się w cholere. Bądź zdrow!”

— Wyjątek z gazety moskiewskiej o stanie zdrowia Moskwy. — Dnia 12 paździer.

Doniesienie rzeczywistego radcy stanu, Kawelina, do moskiewskiego Wojennego Generał-Gubernatora. „Mam zaszczyt doprowadzić do wiadomości JW: Pana, że, tak P. Przystawa częściowy i Urzędnicy policyjni, iako i Obywatele części Jauzkiej, na wyscigi ieden przed drugim, i trudami osobistymi, i istotnymi pomocami, dopomagają mi we włożoném na mnie staraniu, około zachowywania obywateli części Jauzkiej od tej choroby. Ofiary są dwojakiego rodzaju, właściwie na szpital czasowy i na pomoc ubogim familiom, iżby przez obszerniejsze umieszczenie, ciepłą odzież i zdrowy pokarm zapobiedz rozprzestrzenieniu choroby.”

„Znowu weszły ofiary na szpital czasowy: 1) P. Szambelan Berchmann oddał swój dom na szpital, bezpłatnie, na tak długo, póki będzie tego wymagała potrzeba; 2) radczyni honorowa, Anna Zacharówna Matwieiewa, sto arszynów płótna, 3) moskiewskiego kommissoryackiego Depo starszy pisarz, Sergiusz Alexiejewicz B. . . . now 15, czar. zł. Na wsparcie niedostatnich: fabrykant i kawaler J. M. Jarcew, moneta 220 r.; kupiec moskiewski, M. J. Kosow, moneta 200 r.; kupiec moskiewski P. M. Gatkin 50 r. assygn.; kupiec moskiewski S. N. Korzin moneta 50 r.; kupiec kołomeński, Tumin 25 r. moneta; niewiadomy 8 r. 50 k. moneta; kupiec moskiewski P. J. Bietousow 50 r. assygn.; niewiadomy 25 r. as., w ogóle 536 r. 50 kop., moneta kursująca.

„Już zdarzył się przypadek użyć pożytecznie ofiary tego rodzaju: w 5tym kwartale, w domu pod N. 524, w familii ubogiego honorowego radcy Wasiljeiewa, z czeladzią, złożoną z 12 osób płci obojey, kilku dniami pierwey, umarła córka gospodarza, a wczoray zachorowała druga, z przyczyny ciasnoty domu, stojącego na niskim miejscu, nad samą rzeką Moskwą. Cała familia odziana jest w nowe tułuby, i została przeniesioną do próżnego domu, ofiarowanego na to przez P. Gomiżiakowa; opatrzono ją w pieniądze na utrzymanie się, a staranie o niey poruczonem zostało mojemu pomocnikowi, Agieiswemu.

— Dnia wczorayszego, znalazłszy u drzwi szpitala stojących ludzi, zapytałem ich: czy mają tu krewnych? Wielu odpowiedziało, że ma, i chce ich widzieć. Uczyniwszy im uwagę, iż, jeżeli obcych nie puszczają do szpitala, to iedynie z obawy zarazy; lecz, pragnąc korzystać z tego wydarzenia, żeby się przekonali, własnymi oczyma, o niesprawiedliwym wielu uprzedzeniu, względem szpitalow czasowych, i żeby im pokazać wszystkie staranne środki, przez Rząd przedsiębrane do uleczenia i uspokojenia chorych, oświadczyłem iednemu, ażeby poszedł ze mną. Uczyniwszy potrzebne wszystkie ostrożności, oprowadziłem go po wszystkich izbach, naprzd do bardzo chorych, między którymi znalazł swego brata, potym do mniej chorych, a nakoniec, do przychodzących do zdrowia. Poczém, okropiwszy go wodą chlorynową, wróciłem z nim razem do innych i powiedziałem im: „Oto macie żywe pismo! opowie on wam wszystko, co widział, a przekonacie się od niego, iż w szpitalu prędzey można się wyleczyć, niżeli w domu. Powiedzcie to swoim sąsiadom i znajomym.” (G.S.P.)

KRÓLEWSTWO ZJEDNOCZONYCH NIDERLANDÓW.

Antwerpia d. 17 października.

J. K. W., Xiążę Oranii, dnia 11, ogłosił postanowienie, noszące ścieśnienia wolności w edukacji publicznej.

— J. K. W. wypuścił na wolność wszystkich mieszkańców *Bruxelli*, którzy tu byli zatrzymani, jako jeńcy wojenni.

— Wszyscy prowincyjni południowych deputowani zostali wezwani do zjechania się do *Antwerpii*.

— Ministrowie, przydani Xiążęciu Oranii, złożyli J. K. W. rapport o potrzebie przywrócenia sądu przysięgłych, szczególnie na przestępstwa druku. J. K. W. oddał ten rapport do rozważenia Rady stanu.

— Na mocy rozporządzenia J. K. W. Xiążęcia Oranii, które ma na celu uprościć administracyę, Gubernatorowie i Deputowani stanów prowincjonalnych będą mogli odnosić się wprost do J. K. W., nie udając się do pośrednictwa Ministrów.

— Dnia 16, w okolicach *Lierry* i *Mechlinu*, były małe utarczki, ze stratą dla powstańców.

(J.d.S.P.)

— Dnia 20 —

J. K. W. Xiążę Oranii wypuścił na wolność wszystkich jeńców wojennych bez różnicy. Początek z Francji i z Anglii będzie chodził znowu przez *Bruxellę* i *Ostendę*. Most w *Waelhem* został zdjęty, i wojska zajęły mocną pozycyę. Ochotnicy z *Lowanium* i *Bruxelii* ustawicznie napadają, na wojska królewskie między *Lierrą* i *Antwerpią*.

(J.d.S.P.)

Bruxella dnia 17 października.

Półkownik *Mahieu* został wyniesionym na stopień generała i mianowany komendantem wojskowym *Flandryi* zachodniej. *P. Meulenaere*, nie przyjął obowiązków Gubernatora tej prowincyi, które też powierzono *P. van Rycke*. Ten otrzymał rozkaz zasekwestrować nasamprzód pieniądze publiczne.

— Rząd tymczasowy usunął wszystkich dyrektorów policyjnych.

— Generał *Duvivier*, został mianowany Gubernatorem wojennym oboich *Flandryi*.

— Rząd tymczasowy uchylił wszystkie rozporządzenia względem edukacyi publicznej, która została przywróconą na dawny stopień, nim nastąpi kongress belgijski.

— Baron *Hooghvorst* został potwierdzony w swoich obowiązkach, dowódcy gwardyi narodowej *bruxelskiej*.

— Rząd tymczasowy zamierza otworzyć pożyczkę narodową; zachodzi atoli obawa, czy będzie można ją uskutecznić.

— Hrabia *Berlaimont*, w *Leodyum*, otrzymał tytuł honorowy generała, za usługi, które wyświadczył sprawie belgijskiej. *P. Goblet* został mianowany generalnym dyrektorem korpusu inżynierji. Adwokat *van Meenen*, który pełni obowiązki Gubernatora *Brabancyi* południowej, został mianowany generalnym prokuratorem w najwyższym sądzie *bruxelskim*.

— Przedpoczątki wojsk królewskich nie przedstawiają zajmować swojej pozycyi w *Sempst* i *Kampenhouit*.

— Utrzymują, iż liczba wojsk królewskich, zgromadzonych w *Antwerpii*, wynosi około 15,000 ludzi; lecz że w nich znajduje się wielu Belgów, którzy nie chcą walczyć przeciw swoim spółziomkom. (J.d.S.P.)

— Dnia 21 —

Rząd tymczasowy otrzymał od J. K. W. Xięcia Oranii propozycyę, względem zawarcia rozejmu; dnia 20 odpowiedziano, że przed zgodzeniem się na ten środek powinno być postanowione: 1) aby wszystkie wojska działające przeciwko tymczasowemu rządowi, zostawały pod rozkazami J. K. W.; 2) aby Xiążę nakazał im ustąpić z prowincyi *Antwerpii*, miasta *Maestricht* i cytadeli *Dendermonde*, i cofnąć się aż za *Moeryd* w *Hollandyi*, i 3) aby można się było spodziewać, iż

ten rozkaz będzie wypełnionym punktualnie i w czasie, iak tylko być może naykrótszym.

— Jeńcy wypuszczeni w *Antwerpii* przybyli wczorasy do *Bruxelli*.

— Zaszły świeżo zaburzenia w *Mons*, *Charleroi*, *Thuin* i *Soignies*.

— *Sempst* i *Campenhout* zostały wczorasy opuszczone przez wojska holenderskie. Miasto *Lierra* została zajęta przez ochotników *Belgickich*. (J.d.S.P.)

Haga d. 22 października.

Na posiedzeniu dnia 19 drugiej izby stanów generalnych, pod przewodnictwem *P. van Toulon*, przeczytano poselstwo królewskie, które mianuje komisarzem królewskim *P. van Dussen*, na miejscu *P. van Limbourg Stirum*, który ufał się do *Bredy* z batalionem gwardyi narodowej, w której jest oficerem. Prezydent wyznaczył dwie kommissye dla przekonania się o prawności wyboru nowych członków z północnej *Brabancyi*, z *Geldryi*, *Utrechtu*, *Fryzyi*, *Owerysselu*, *Groningi*, *Hollandyi* i *Zelandyi*; wszystkie tytuły znalezione zgodne z prawami. Wybrano następnie trzech kandydatów, z pomiędzy których Król ma wybrać prezydenta izby; kandydatami tymi byli: *PP. van Toulon*, *Syptens* i *G. Clifford*; kommissya obowiązana była złożyć te wybory Królwi. Wytąwszy *P. Sandelin*, nie znajdował się żaden członek z prowincyi południowych. Poselstwo królewskie czytane było tylko w języku holenderskim; dotąd podobne akta odbywały się we dwóch językach.

— Na posiedzeniu dnia 20 znajdowało się 46 członków. Przeczytano naprzód wyrok, który mianuje *P. van Toulon*, prezydentem izby, a potem poselstwo *J. K. M.*, którego brzmienie jest następujące:

S. i M. Panowie! odezwa z dnia 16, wydana przez ukochanego naszego syna, Xięcia Oranii, której przyczyny i następstwa zarówno nam są nieznane, daie nam poznać, że prowincye południowe odmawiają uległości prawej władzy. W takim stanie rzeczy, postanowiliśmy wyłączenie wszystkie nasze starania zwrócić do administracyi prowincyi północnych, do użycia dla ich dobra, nie tylko ich sił i sposobów, ale i jeszcze wszystkich środków, iakich się iac władze prawne poczują za rzecz przyzwoitą. Postanowienia i projekta, które *WPPanom* będą przełożone podczas tej sessyi, powinny być wszystkie ugruntowane na tej zasadzie, a my żądamy, abyście *WPP.* działali zgodnie z zamiaracmi, iakie im udzielimy, i że następnie nie będziecie się uważali, iako reprezentanci prowincyi północnych, tak dalece, że my będziemy się naradzali z naszymi sprzymierzeńcami o sposobach postępowania, których trzymać się będziemy względem prowincyi południowych. Za czem *WPPanów* polecamy opiece *Wszzechmogącego*.

Prezydent następnie wyznaczył kommissyę, obowiązana przygotować adres odpowiedzi do Króla na mowę z tronu.

— Zlecenie urzędowe ministra wojny, umieszczone w *Staats-Courant*, daie rys cale dokładny tego wszystkiego, co się stało w Królestwie od powszechnego przez Króla wezwania do broni: gwardye narodowe i milicye, równie iak trzy uniwersytety krajowe, zasługują na sprawiedliwe pochwały za okazaną gorliwość.

— Komendant twierdzy, *Breda*, ogłosił ją za będącą na stopie wojny; rezerwa drugiej dywizyi została na teyże stopie; zajmują się czynnie koło fortyfikowania twierdzy. Spodziewają się, że kwatery główna wojsk królewskich przeniesiona będzie w nayprędszym czasie do *Bredy*.

— Przez rozkazy z dnia 18 i 20 tego miesiąca, Król zezwolił na uwolnienie się od obowiązków, na własne żądanie, ministra stanu Xięcia *Ursel*, *P. Gobbelschroy*, ministra *Waterstaat*, przemysłu narodowego i kolonii, i *P. La Coste*, ministra spraw wewnętrznych.

— Na mocy rozkazu Królewskiego z dnia 15

zaciąg ochotników rozpoczął się w trzech przedniejszych departamentach nadmorskich: w Amsterdamie, Rotterdamie i Flessyndze, pod warunkami korzystnymi dla maytków. (J.d.S.P.)

Gandawa dnia 19 października.

Kłótnia, która zaszła dnia 16 między naszą gwardyą mieską, a legią paryzką, została sprawioną przez pogłoskę, puszczoną przez pewnego oficera gwardyi, że legia paryzka szła dla iey rozbroienia; w tymże samym czasie wzmówił on pułkowi, że gwardya mieska ma nieprzyjacielskie względem niego zamiary. Oficer ten został aresztowany. Strzelanie z karabinow rozpoczęło się tegoż dnia wieczorem między legią paryzką, a garnizonem holenderskim z cytadelli; dnia 17 cytadella rozpoczęła układy względem kapitulacyi, i tegoż poranku woyska holenderskie opuściły ją z bronią, bagażami i czterema działami. Pułkownik Pontécoulant udał się dziś w drogę z wielką częścią ochotników paryzkich do Bruge, gdzie wieślna bezprawio dopuściło się pospólstwo. (J.d.S.P.)

Rotterdam d. 20 października.

Batalion gwardyi gminney Rotterdamskiej, 600 ludzi mający, udał się dzisiaj rano w drogę do Bredy; Batalion miasta Hagi stanął w koszarach szkoły woyskowej tego miasta. (J.d.S.P.)

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 15 października.

Cesarz Jegomość mianował Prezydentem Rady nadworney wielkiego mistrza artylleryi i ienerata dowodzącego w wyższej i niższej Austrii, Hrabie *Giulay de Maros Nemeth i Nadaska*. Baron *Stipsicz*, ienerat kawaleryi, dawniejszy prezydent tey rady, został mianowany naczelnikiem wydziału woyskowego Rady stanu.

— *Gazeta medyolańska*, pod datą 8 października, zbija pogłoski, puszczone przez niektóre dzienniki francuzkie i inne, o zaburzeniach i zamieszaniach, które miały wyniknąć w *Medyolanie*. (J.d.S.P.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 22 października.

Birża Paryzka. Pięć od sta, 95 fr. 40; Trzy od sta, 64 fr. 45; Akcyje bankowe 1690 fr.

— Przez postanowienie królewskie z dnia 20, katedra szczególaa literatury cudzoziemskiej jest utworzona w oddziale nauk pięknych w Paryżu; profesor używać będzie tychże praw i korzyści, co inni członkowie wspomnionego fakultetu.

— Rozporządzenie królewskie z dnia 30 września przywodzi artykuł 7 rozporządzenia z dnia 16go czerwca 1828 roku, stanowiący zaprowadzenie, 8,000 funduszow dla ubogich uczniow przy szkołach duchownych drugiego rzędu, pod nazwaniem *demi bourses*.

— Izba deputowanych, która miała bydź odroczoną do dnia 10 listopada, jest zwołaną na dzień 3, przez listy prezydenta, rozesłane do mieszkań każdego z członków. Liczba i nagłość interesow, którei izba będzie się zajmowała, zostawiają do żądania, aby iey niebytność była skróconą, iak tylko można; ze 140 wyborow, które się miały odbyć, 122 odbędzie się dnia 21 i 28 października, a wszystkie zakończą się dnia 3 listopada i większa część nowo wybranych będzie mogła przybyć na ten termin.

— Kommissya śledcza izby parow zgromadzi się w piątek dla słuchania wielu świadków. Rzeczą jest pewną, że słuchanie stron rozpocznie się niezwłocznie.

— Rozmaite dzienniki donoszą, że *P. Chantelauze*, jeden z ex-ministrów, uwięzionych w Vincennes, jest niebezpiecznie chory.

— Donoszą, że wychodźcy hiszpańscy, którzy weszli dnia 14 tego miesiąca do Hiszpanii, w liczbie 8 do 900 ludzi, pod dowództwem półkownika *Valdes*, byli atakowani, i rozproszeni, tudzież, że bardzo mała liczba z nich potrafiła dostać się do granic.

— Jedna z gazet donosi, że ministrowie między sobą postanowili, aby ich roczna opłata nie wynosiła więcey w następnym budżecie, iak 80,000 frankow.

— Dom *Balguerie* iunior w *Bordeaux*, zawiesił swoje wyplaty; obawiano się, ażeby do podobney upadłości nie pociągnął innych; ale listy z *Bordeaux* z dnia 12 nie donoszą bynajmniey o nowych nieszczęściach.

— Nowe bankructwa dotknęły handel stolicy; ze smutkiem wymieniamy dom *Ternaux* i *Goudoff*, iakoteż dom *Daily* i *Robinsonsa*.

— Ustanowiona została kommissya przy ministeryum skarbu, dla rozdzielienia 30 milionow, które są oddane do iego rozrządzenia, dla wspomozienia handlu i przemystu.

— Jenerat *Athalin* przybył z *Sanktpetersburga*, i przywiozł uznanie ze strony Rossyi.

— Lord *Palmerston*, angielski ex-minister woyny, przybył do Paryża.

— Piszą z Algieru pod dniem 4 października: „*Bey* *Tyttery*, który nam oddawna grozi wruceniem do morza, donosił konsulom zagranicznym, że ma intro uczynić napad. Ale ienerat *Boyer*, wystawszy na rozpoznanie równiny *Metizdah*, nie znalazł tam więcey iak około 200 ludzi, którzy za iednym wystrzałem z działa rozsypali się.

— Czytamy w iedney z gazet: „*Nazywający się Berrié*, który się mienił także *Desperamensem*, był już dwa razy w ręku sprawiedliwości. Po kilkoletniem więzieniu w *Poissy*, gdzie był osadzony za złodzieystwo, był uwięziony w 1826 r. za schwytnie go na rabunku mieszkania ubogiego rzemieślnika, który mu ofiarował gościnność. Po odkryciu iego przewinienia został skazany w tymże roku, na pięcioletnie więzienie i na wystawienie.

— Czytamy w *Monitorze* z dnia 18: „*Od kilku dni okazują się kuszenia do zrobienia rozruchu w wielu kwartałach Paryża*. Poprzybiano różne pisma, i słyszano okrzyki; zgromadziły się tłumy ludu, wołając śmierci ludzi zostających w ręku sprawiedliwości, i grożąc sędziom, ieliby nie byli posłusznymi ich rozkazowi. Takie czynności, takie mowy, są wzgardzone przez prawidła i uczucia, którei się rządzą ludzie uczciwi. Bardzo mała liczba osób należała do tego. Wszyscy roztropni mieszkańcy Paryża z tego się trapią i na tém cierpią; wszystkie przez to interessa są zatrwożone i narażone na niebezpieczeństwo. Jeśliby daley tak postępowano, niepodległość urzędow i bezpieczeństwo obywateli wielkiby przez to cios odniosły. Okoliczności nawet teraz wydarzoney, żaden pozor nie usprawiedliwia: rząd, który myśli, że zniesienie zupełne i bezpośrednie kary śmierci jest niepodobnem, myśli też, po bacznem roztrząśnieniu, że dla ograniczenia iey w naszym *codexie* do samych przypadkow, których konieczność uprawnia, potrzeba czasu i długiey pracy. Lecz wie on obok tego, że pierwszym iego obowiązkiem jest stałe utrzymanie niepodległości sędziow i bezpieczeństwa wszystkich. Wie, że honor, iak spokojność towarzystwa, są iego nagrodą: on zabezpiecza ie od wszelkiego gwałtu. Wydane są rozkazy do rozpedzenia wszystkich zgromadzeń tłumnych, do zabronienia wszelkiego przybicia pism po ulicach, wszelkich krzywdzących albo zagrażających okrzykow. Sprawcy będą ścigani i karani podług praw. Wspierani rozsądkiem i uczuciami obywateli przednieysi obrońcy sprawiedliwości odniosą tryumf nad chwilową niesfornością namiętności podniecanych i wydobywanych przez wspólnych nam nieprzyjaciol.

— *Gazeta Francyi* ogłasza następne szczegóły o rozruchach, które zaszły w *Vincennes*.

„*Skupienie się ludu, które miało miejsce w Vincennes, obeymowało około 6 do 800 ludzi; wydawali oni okrzyki śmierci na ex-ministrów. Chcieli wyłamać drzwi, w zamiarze okazałości pogrzebowych, dla opatrzenia się w pochodnie, i kusili się rozbroić gwardye narodowe na stanowisku *Bulwaru s. Antoniego*; ale się to nie udało. Przybywszy do stanowiska ulicy *Montreuil*, które nie liczyło*

więcej jak pięciu ludzi i gdzie P. Jacquemin komisarz policji przyszedł dla oznajmienia im, ażeby odeszli; żądali dobosza, a nieznalazszy go tam, kończyli swoją drogę do Vincennes, rozbrajając stanowiska liniowe przy rogatce. Stanowisko to było niezliczne. Po drodze wiele osób, należących do tej kupy, było aresztowanych przez gwardyę narodową z Charonny, ale potrafili umknąć.

„O godzinie pół do iedenastej, generał Daumesnil postrzegł zbliżającą się na drodze do Vincennes tę kupę, która szła z pochodniami w rękę. Zbliżywszy się do zamku, zatrzymali się na chwilę, dla zebrania się i udania w dalszą drogę. Na pierwszy krzyk straży, zatrzymali się jeszcze i chociaż ona znajdowała się zewnątrz, nie leży nie powiedzieli; potem zamysłali stoczyć bitwę przed pierwszymi palisadami, które chcieli szturmem zdobyć. Generał kazał ich natychmiast ostrzedz, że chce z nimi mówić. Wkrótce mały most zwodowy został spuszczonej i generał wystąpił za palisady. Tam, prosił ich, aby się cofnęli mówiąc, że się chce rozmówić z nimi. Jakoż wyszedł w rzeczy samej, i zapytał się ich, czego by chcieli: wszyscy odpowiedzieli, że chcemy, albo ministrów, albo ich śmierci. Generał odpowiedział, że nie może wypuścić niewolników bez rozkazu wyższej zwierzchności, i ponieważ nie miał takiego rozkazu, więc oni nie mogą nic otrzymać. Uczynił przytém uwagę, iż oni nie zechcą, ażeby on swój honor skaził; że dwa razy był on otoczony przez wojska sprzymierzone, i że one bynajmniej nie weszły, i że napróżno by probowali sił swoich. Nakoniec oświadczył im generał, że jeśliby ważyli się wejść do twierdzy, każe ich wysadzić na powietrze, równie iak i wieżę zamkową; że wtenczas będą przyczyną okropnego uieszczenia, gdyż połowa przedmieścia s. Antoniego zginęłaby przez wybuchnienie.

„Te słowa, wymówione ze spokojnym i stałym umysłem, sprawiły pomyślny skutek; słuchano ich uważnie; każdy był przekonany, że generał jest człowiekiem dotrzymującym słowa. Kiedy obaczył ich spokojniejszymi, przysiągł im na honor, że ministrowie nie uciekną; wówczas poczęli wszyscy krzyżeć: *Niech żyje drewniana noga! Niech żyje nasz waleczny generał Daumesnil!* Wielu ścisnęło jego nogi i ręce ze wszystkimi dowodami uszanowania. Jednak, nim się cofnęli, prosili generała, aby im pozwolił dobosza i dwóch gwardyaków narodowych, dla odprowadzenia ich aż do Chateau-d'eau. Generał przystał na to żądanie, i nie miał czego żałować: bo dobosz i dwaj gwardyacy dobrze byli od nich przyjęci i powrócili tegoż poranku. Kupy te znacznie zmniejszone w swojej liczbie, przyszły na plac Palais-Royal domagając się upoważnienia, aby im oddano czterech więźniów w Vincennes; gwardyę narodową wystawiła im naprzód, iak ich żądanie było nierozsądne, a potem ich rozpedziła. Zostało aresztowanych blisko dwóchset.

— Rząd zniósł wynagrodzenie szkody udzielane wychodcom hiszpańskim i innym osobom, które się udały na granicę: zdaie się, że nie będą dawać takim ludziom pasportów do Hiszpanii. Zapewniają także, że posłany został rozkaz przez telegraf do władz pogranicznych Hiszpanii, aby rozpedzono wychodców, którzy się tam połączyli i kazano im powrócić do Francji. (J.d.S.P.)

DANIA.

Kopenhaga d. 16 października.

Wiadomość o odkryciu *Grönlandy* wschodniej potwierdza się teraz; zostanie wkrótce ogłoszonym rapport kapitana *Graae*, który przelazł aż do 62 stopnia, nie od strony zachodniej lądu, iak tego napróżno doświadczał *Giesecke*, ani też od strony wschodniej, iak *Lövenörn* i *Skoresby*; ale na szalupie, wzdłuż brzegu południowego. (J. d. S. P.)

NIEMCY.

Monachium dnia 15 października.

Dnia 13, mieszkańcy stolicy obchodzili pamiątkę Króla *Maxymiliana*, zmarłego przed pięć laty, oraz pamiątkę oficerów i żołnierzy, o-

zdobionych orderem zasługi wojskowej *Maxymiliana*, czyli medalem za waleczność. Od 6 godziny zrana, do 6 wieczorem, dawano po iednym wystrzale z armaty, co kwadrans.

— Dnia 14, Najjaśniejsi Królestwo zaszczytli teatr swoją obecnością, na którym tego wieczora, odkryto ośm nowych posągów na marmurowych podnożach, to jest posągów: *Sofokla, Eurypida, Menandra, Rassyna, Kaldérona z Barbi, Szekspira, Göthego i Szyllera*. Niezadługo, zostanie w *Monachium* otworzoną szkoła śpiewu, podług metody *Pestalozzego*. (J.d.S.P.)

Brunswik dnia 16 października.

Dawniejsze ministeryum stanu zostało całkiem rozwiązane. Łowczy *Weltheim* i radca tajny *Schleinitz* są członkami ministeryum. Upředni członkowie ministeryum stanu, *Bülowi Munchhausen* zapewne otrzymają napowrót swoje dawniejsze urzędy. (J.d.S.P.)

Drezno dnia 15 października.

Król Jegomość i J. K. W., spórient mianowali ministram gabinetowym i sekretarzem stanu spraw zagranicznych rzeczywistego radcę tajnego, generał-majora kawaleryi i generał-adjutanta *Minkwitz*, który spełniał obowiązki dyrektora departamentu spraw zagranicznych. (J.d.S.P.)

Kassel d. 15 października.

J. K. W., Elektor, kazał rozdać zboża ubogim. Postanowienie z dnia 11, urządza gwardyę miejską. (J.d.S.P.)

SZWAJCARYA.

— *Dnia 12 października* —

Twierdzą, iż *Trappisci*, wystąpi z Francji, szukają schronienia w *Kantonie Schwyz* i zapewne je otrzymają. Na granicach naszych pokazali się *Karbonary* z *Piemontu* i *Lombardyi*; rząd przepisał władzom *Tessynu*, przedsięwziąć środki ostrożności, dla utrzymania neutralności *Szwajcaryi*. (J.d.S.P.)

HISZPANIA.

Madryt dnia 4 paździer.

Gazeta ogłasza dwa postanowienia, które grożą karę śmierci tym, którzyby usiłowali skutecznie iaką odmianę w formie rządu exystującego, albo którzyby sprzyiali podobnym projektom. (J. d. S. P.)

WŁOCHY.

Nawarra d. 3 paździer.

Miasto *Nawarra*, postanowiło wznieść pomnik Królowi *Sardyńskiemu*, *Karolowi Emmanuelowi III*, któremu winno ono powietrze czyste i zdrowe, za pośrednictwem fossy, którą wykopać tam rozkazał ten Monarcha. Pomnik ten będzie się składał z kolosalnej osoby Króla, wyციśnoney z marmuru karrarskiego, której robotę poruczono sławnemu *Pompeo Marchesi* w *Medyolanie*. (J.d.S.P.)

TURCYA.

Od granic Serbii d. 22 września.

Nie można sobie wyobrazić okropnych bezprawii, iakich się wojska tureckie dopuszczają, przeciw zwyciężonym Albańczykom: rabują i pustoszą miasta i wsie; zmuszają Albańczyków do najprzykrzejszych robot, a życie ich dla tego tylko oszczędzają, iżby zamienić ich w niewolników. Wiele tysięcy tych nieszczęśliwych zostało odprowadzonych do *Bulgaryi*, gdzie są używani do robot rolniczych i mają załadniać znowu tę prowincyę, prawie opustoszałą od czasu ostatniej wojny. *Reszyl Basza*, niegdyś kochany od Albańczyków, jest teraz pomiędzy nimi przedmiotem nienawiści, podobnej do fanatyzmu; zdaie się on zatym przedsiębrać wszelkie, iakie można, środki ostrożności, ażeby się nie stać ofiarą ich zemsty. Bośnia jest spokojną; w Serwii zajmują się urządzeniem administracyi wewnętrznej i wojskami. (J.d.S.P.)

DODATEK

Вилно дня 5 Listopada v. s. 1830 roku.

СПИСОКЪ

Указамъ объ опспавкѣ, находящимся въ Инспекторскомъ Департаментѣ Главнаго Шпаба ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, по неизвѣстности мѣспопребыванія лицъ, коимъ оныя слѣдуютъ къ выдачѣ.

№.	Чины, имена и фамилии.	Изъ какого полка или команды уволены.	Время увольнения отъ службы.	За чьимъ подписомъ Указы.
1.	Прапорщикъ Дмитрій Александровъ сынъ Александровъ.	Изъ Нарвскаго Драгунскаго уволенный отъ службы.	1816 года 20 Апрѣля.	Генерала отъ Кавалеріи Графа Бенигсена.
2.	Подпоручикъ Александръ Ивановичъ сынъ Мельгуновъ.	Изъ 22 Егерскаго полка уволенный за болѣзнію.	1817 года 6 Февраля.	
3.	Подпоручикъ Александръ Христіановъ сынъ Крузе.	Изъ Мингрельскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1817 года 27 Февраля.	
4.	Корнетъ Опшо Карловъ сынъ Фойзъ-Пузинъ 2.	Изъ 1 Украинскаго Уланскаго полка, уволенъ по домашнимъ обстоятельствомъ.	1817 года 27 Февраля.	
5.	Поручикъ Иванъ Пешровъ сынъ Козловскій.	Изъ Санктпетербургскаго Драгунскаго полка уволенный за болѣзнію.	1817 года 4 Февраля.	
6.	Шпабсь - Капитанъ Сергій Сергѣевъ сынъ Кушковскій.	Изъ 32 Егерскаго полка уволенный за ранами.	1817 года 10 Декабря.	
7.	Поручикъ Илья Никифоровъ сынъ Челюскинъ 2.	Изъ Мингрельскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1817 года 27 Февраля.	
8.	Поручикъ Иванъ Епифановъ сынъ Шапиловъ 2.	Изъ Тобольскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1818 года 25 Декабря.	
9.	Поручикъ Василій Ивановъ сынъ Угричъ-Требинскій 2.	Изъ Якускаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1819 года 29 Ноября.	
10.	Аудиторъ Федоръ Даниловъ сынъ Ивановъ 2.	Изъ Курляндскаго Драгунскаго полка уволенный за болѣзнію.	1819 года 13 Февраля.	
11.	Подполковникъ Иванъ Ивановъ сынъ Узликовъ.	Изъ Якускаго пѣхотнаго полка уволенный за ранами.	1819 года 29 Ноября.	Генераль - Фельд-маршала Графа Вишгенштейна.
12.	Поручикъ Иванъ Лукинъ сынъ Пушкаренко-Овсенко.	Изъ Екашеринбургскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1819 года 29 Ноября.	
13.	Маіоръ Алексій Тарасовъ сынъ Акушинъ.	Изъ 34 Егерскаго полка за ранами уволенный.	1820 года 2 Марша.	
14.	Подпоручикъ Николай Денисовъ сынъ Белинскій.	Изъ 27 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1820 года 3 Февраля.	
15.	Прапорщикъ Карпъ Алексѣевъ сынъ Гладкій.	Изъ Томскаго пѣхотнаго полка уволенный.	1820 года 8 Декабря.	
16.	Поручикъ Степанъ Степановъ сынъ Разумовъ.	Изъ Якускаго пѣхотнаго полка уволенный за ранами.	1820 года 16 Генваря.	
17.	Поручикъ Яковъ Феклисовъ сынъ Суцескій-Ракуза.	Изъ Крымскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1820 года 6 Генваря.	
18.	Прапорщикъ Алексій Васильевъ сынъ Данилевскій.	Изъ Крымскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1820 года 6 Генваря.	
19.	Поручикъ Алексій Семеновъ сынъ Ковалевскій.	Изъ Казанскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1821 года 19 Февраля.	
20.	Подпоручикъ Павелъ Васильевъ сынъ Лебедевъ.	Изъ Украинскаго пѣхотнаго полка опспавленный за дурное поведеніе.	1821 года 20 Марша.	
21.	Шпабсь - Капитанъ Спаниславъ Францовъ сынъ Доманевскій.	Изъ Одесскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1821 года 19 Февраля.	
22.	Подполковникъ Герасимъ Пешровъ сынъ Асмининъ.	Изъ Крымскаго пѣхотнаго полка за ранами.	1821 года 20 Марша.	
23.	Подпоручикъ Иванъ Степановъ сынъ Фисенко.	Изъ 37 Егерскаго полка уволенный за болѣзнію.	1821 года 19 Февраля.	
24.	Поручикъ Николай Алексѣевъ сынъ Жиленковъ.	Изъ 35 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1819 года 19 Февраля.	
25.	14 класса Михайло Ефимовъ сынъ Ефимовъ.	Изъ Украинскаго пѣхотнаго полка уволенный отъ службы.	1821 года 16 Генваря.	
26.	Подпоручикъ Николай Пешровъ сынъ Голофевъ 2.	Изъ Селенгинскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1822 года 17 Декабря.	

27.	Поручикъ Иванъ Петровъ сынъ Голофьевъ 1.	Изъ Селенгинскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 17 Декабря.
28.	Поручикъ Иванъ Севериновъ сынъ Макашишъ.	Изъ Охотскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 11 Ноября.
29.	Подпоручикъ Игнатій Михайловъ сынъ Ивашкевичъ.	Изъ 33 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 17 Декабря.
30.	Капитанъ Евстафій Савельевъ сынъ Александровичъ.	Изъ 33 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 11 Ноября.
31.	Штабсъ-Капитанъ Иванъ Петровъ сынъ Рябининъ.	Изъ Селенгинскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 17 Декабря.
32.	Штабсъ-Капитанъ Николай Максимовъ сынъ Зарубинъ 1.	Изъ 31 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 17 Декабря.
33.	Подпоручикъ Федоръ Адамовъ сынъ Ячной.	Изъ Томскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1822 года 11 Ноября.
34.	Штабсъ-Капитанъ Иванъ Ивановъ сынъ Уманецъ.	Изъ Якутскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1823 года 5 Февраля.
35.	Поручикъ Спаниславъ Викеншьевъ сынъ Усаковский.	Изъ Пермскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1823 года 11 Генваря.
36.	Прапорщикъ Измаилъ Григорьевъ сынъ Казанцовъ.	Изъ 32 Егерскаго полка уволенный ошъ службы.	1823 года 13 Генваря.
37.	Маіоръ Никандръ Федоровъ сынъ Боровской.	Изъ 34 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1823 года 11 Генваря.
38.	Капитанъ Иванъ Семеновъ сынъ Марковский.	Изъ Казанскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1823 года 5 Марша.
39.	Штабсъ-Капитанъ Герасимъ Васильевъ сынъ Гризо.	Изъ Азовскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1823 года 5 Марша.
40.	Штабсъ-Капитанъ Иванъ Ивановъ сынъ Забелло.	Изъ Крымскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1823 года 5 Марша.
41.	Капитанъ Иванъ Васильевъ сынъ Долговъ.	Изъ 35 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1823 года 11 Генваря.
42.	Штабсъ-Капитанъ Андрей Ефимовъ сынъ Прущенко.	Изъ Нашебургскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1823 года 5 Февраля.
43.	Поручикъ Александръ Ивановъ сынъ Хлоинъ.	Изъ Якутскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 2 Марша.
44.	Аудиторъ 10 класса Машвѣй Евдокимовъ сынъ Федоровъ.	Изъ 34 Егерскаго полка уволенный за болѣзнію.	1824 года 4 Апрелья.
45.	Аудиторъ Григорій Никишинъ сынъ Кучеровъ.	Изъ Колыванскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1824 года 11 Генваря.
46.	Штабсъ-Капитанъ Александръ Ивановъ сынъ Вишне 1.	Изъ 32 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 2 Марша.
47.	Поручикъ Константинъ Михайловъ сынъ Тохшаревъ.	Изъ Колыванскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 4 Февраля.
48.	Поручикъ Игнатъ Машвѣевъ сынъ Чижъ.	Изъ 33 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 4 Февраля.
49.	Подпоручикъ Вечесловъ Ивановъ сынъ Бушурлинъ.	Изъ 31 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 4 Февраля.
50.	Подпоручикъ Венедиктъ Яковлевъ сынъ Малицкій.	Изъ 36 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 7 Марша.
51.	Капитанъ Веняминъ Ивановъ сынъ Мейеръ.	Изъ Козловскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1824 года 27 Апрелья.
52.	Поручикъ Юзефъ Спаниславовъ сынъ Боронецкій.	Изъ 31 Егерскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 4 Февраля.
53.	Штабсъ-Капитанъ Федоръ Елиспрашовъ сынъ Пархоменковъ.	Изъ Якутскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 2 Ноября.
54.	Подпоручикъ Иванъ Степановъ сынъ Борщевскій.	Изъ Азовскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 7 Марша.
55.	Поручикъ Марко Машвѣевъ сынъ Заньковъ 2.	Изъ Украинскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1824 года 7 Марша.
56.	Штабсъ-Капитанъ Федоръ Петровъ сынъ Заѣбинъ.	Изъ Севастопольскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1824 года 7 Марша.

Генераль-Фельд-маршала Графа Вишгенштейна.

Генерала ошъ Инфантеріи Сабанѣва.

Генераль-Фельд-маршала Графа Вишгенштейна.

Генерала ошъ Инфантеріи Сабанѣва.

57.	Прапорщикъ Алексѣй Спешановъ сынъ Спешановъ.	Изъ Пермскаго пѣхотнаго полка уволенный отъ службы.	1824 года 1	} Генераль отъ Инфантеріи Сабанъева.
58.	Подполковникъ Гусавъ Карловъ сынъ Боргъ.	Изъ 6 Піонерскаго Баталіона уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1825 года 1 Марша.	
59.	Шпабсъ - Капишанъ Иванъ Федоровъ сынъ Спешановъ.	Изъ Пермскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1825 года 3	}
60.	Подпоручикъ Александръ Пешровъ сынъ Камышниковъ.	Изъ Нашебургскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1825 года 5 Марша.	
61.	Подпоручикъ Ларіонъ Павловъ сынъ Михѣевъ.	Изъ Крымскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1825 года 3 Февраля.	}
62.	Маіоръ Карлъ Фадѣевъ сынъ Ковалевскій.	Изъ 40 Егерьскаго полка ошсшавленный за неприличное поведеніе.	1825 года 31 Марша.	
63.	Коллежскій Регистраторъ Иванъ Алексѣевъ сынъ Алексѣевъ.	Изъ С. Пешербургскаго Драгунскаго полка уволенный за болѣзнію.	1825 года 26 Апрѣля.	}
64.	Маіоръ Викторъ Васильевъ сынъ Ярицовъ.	Изъ Екашеринбургскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1825 года 3 Февраля.	
65.	Шпабсъ-Капишанъ Никиша Лукьяновъ сынъ Хоцко.	Изъ Охотскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1825 года 5 Марша.	}
66.	Подпоручикъ Ларіонъ Васильевъ сынъ Горюновъ.	Изъ Якускаго пѣхотнаго полка уволенный за ранами.	1825 года 5 Марша.	
67.	Аудиторъ Андрей Мануйловъ сынъ Лукинъ.	Изъ Пермскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1825 года 30 Марша.	}
68.	Шпабсъ-Капишанъ Иванъ Ивановичъ сынъ Бабаинъ.	Изъ Украинскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1825 года 31 Марша.	
69.	Маіоръ Дмипрій Егоровъ сынъ Сохинскій.	Изъ 34 Егерьскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 8 Генваря.	}
70.	Поручикъ Иванъ Васильевъ сынъ Левшинъ.	Изъ Санкшпешербургскаго Драгунскаго полка уволенный за болѣзнію.	1826 года 7 Генваря.	
71.	Подпоручикъ Пешръ Михайловъ сынъ Карашѣевъ.	Изъ Якускаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 4 Марша.	}
72.	Подпоручикъ Василій Ивановъ сынъ Дьяковъ.	Изъ 32 Егерьскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 7 Генваря.	
73.	Поручикъ Леонъ Осиповъ сынъ Лонжинскій.	Изъ Томскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 7 Генваря.	} Генераль - Фельдмаршала Графа Вишгенштейна.
74.	Маіоръ Игнашій Ефимовъ сынъ Бобяжинскій.	Изъ 34 Егерьскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 8 Генваря.	
75.	Поручикъ Иванъ Пешровъ сынъ Фроловскій.	Изъ С. Пешербургскаго Драгунскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	-----	}
76.	Прапорщикъ Пешръ Спешановъ сынъ Соколовъ.	Изъ Днѣпровскаго пѣхотнаго полка ошсшавленный за нераденіе.	1826 года 4 Марша.	
77.	Маіоръ Машвѣй Пешровъ сынъ Коссовичъ.	Изъ Пермскаго пѣхотнаго полка уволенный за болѣзнію.	1826 года 4 Марша.	}
78.	Подпоручикъ Федоръ Федоровъ сынъ Ращининъ.	Изъ Камчатскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 7 Генваря.	
79.	Прапорщикъ Иванъ Ивановъ сынъ Семеновъ.	Изъ Днѣпровскаго пѣхотнаго полка ошсшавленный за нераденіе.	1826 года 27 Генваря.	}
80.	Поручикъ Иванъ Пешровъ сынъ Макшеевъ.	Изъ 6 Піонернаго Баталіона уволенный за болѣзнію.	1826 года 23 Декабря.	
81.	Поручикъ Спешанъ Савельевъ сынъ Воронинъ.	Изъ Одесскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1826 года 31 Декабря.	}
82.	Прапорщикъ Пешръ Михѣевъ сынъ Михѣевъ.	Изъ Тобольскаго пѣхотнаго полка уволенный отъ службы.	1826 года 11 Генваря.	
83.	14 класса Евсѣй Андрѣевъ сынъ Андрѣевъ.	Изъ 53 Егерьскаго полка уволенный отъ службы.	1826 года 13 Ноября.	}
84.	Подпоручикъ Спешанъ Ильинъ сынъ Кашура.	Уволенный изъ Уфимскаго пѣхотнаго полка по домашнимъ обстоятельствомъ.	1827 года 2 Февраля.	
85.	Ротмистръ Андрей Ивановъ сынъ Нордбергъ.	Изъ Гусарскаго Генераль Фельдмаршала Графа Вишгенштейна полка уволенный за болѣзнію.	-----	}
86.	Прапорщикъ Константинъ Дмипріевъ сынъ Манзаракій.	Изъ Охотскаго пѣхотнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1827 года 1 Декабря.	

87.	Поручикъ Андрей Прокофьевъ сынъ Михалевъ.	Изъ Пермскаго пѣхошнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1828 года 7 Февраля.	Генералъ - Фельд-маршала Графа Вишгенштейна.
88.	Капитанъ Князь Николай Юрьевъ сынъ Волконскій.	Изъ Азовскаго пѣхошнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1828 года 4 Марта.	
89.	Шшабъ - Ромисиръ Александръ Алексеевъ сынъ Малевановъ.	Изъ Курляндскаго Уланскаго полка уволенный отъ службы.	1828 года 31 Марта.	
90.	Поручикъ Иосифъ Иосифовъ сынъ Рожицкій 3.	Изъ Курляндскаго Уланскаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1828 года 7 Февраля.	
91.	Прапорщикъ Григорій Фоминъ сынъ Данченко.	Изъ Курляндскаго Уланскаго полка уволенный отъ службы.	1828 года 9 Марта.	
92.	Прапорщикъ Григорій Ивановъ сынъ Чопенко.	Изъ Харьковскаго Уланскаго полка уволенный отъ службы.	1828 года 9 Марта.	
93.	Капитанъ Александръ Дмитриевъ сынъ Мизиновъ.	Изъ Охотскаго пѣхошнаго полка уволенъ за болѣзнию.	1828 года 4 Марта.	
94.	Подпоручикъ Иванъ Дмитриевъ сынъ Миропольскій.	Изъ Вяшскаго пѣхошнаго полка уволенный по домашнимъ обстоятельствомъ.	1828 года 7 Февраля.	
95.	Капитанъ Иванъ Сипепановъ сынъ Бушлеръ.	Изъ Азовскаго пѣхошнаго полка уволенный за болѣзнию.	1828 года 7 Февраля.	

Начальникъ Ошдѣленія Никифоровъ.

Вѣрно. Начальникъ Стола Лосевъ.

ГГ. Шшабъ и Оберъ-Офицеры, въ списокъ симъ поимянованные благоволилибъ, для полученія слѣдующихъ имъ Указовъ объ описавкѣ, обратившись, посредствомъ мѣснаго Начальства своего, въ Инспекторскій Главнаго Шшаба ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Департаментъ.

Ogłoszenia po raz 3ci.

Publiczna sprzedaż.

3 Od Rządu Gubernialnego Litewsko-Grodzińskiego niniejszém ogłasza się, iż na sprzedaż należącego do Magistratury Grodzieskiej Powszechney Opieki, drewnianego starego po Ogińskim pozostałego domu, w mieście Grodnie na ulicy Bonifratelskiej położonego, ocenionego z ziemią srebr. 502 rubli 94 kop.; naznaczone zostały targi w tym Rządzie: dnia 15, 16 i 17 następującego mca decembra, na które wzywają się życzący z pewnemi ewikoyami. D. 22 oktobra 1830. Expedytor Jahołkowski. (1306)

3 Od Rządu Gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż dla zaspokoienia uzyskującej się od żyda Nowomieyskiego Berela Hirszowicza Judrona, peny, za zatrzymaną w roku 1826 kawę, przeznaczony został na sprzedaż dom jego drewniany, oceniony 325 rubli assygn; do czego naznaczają się terminy: pierwszy dnia 24, drugi 25, a trzeci ostateczny 27 następującego mca nowembra, na które, życzący być uczestnikami przy odbywających się targach, zechcą przybyć do tego Rządu z gotowemi pieniędzmi. Dnia 25 oktobra 1830 roku. Assessor Józef Szulc. (1301) Sekretarz Kowalenok.

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniejszém ogłasza się: iż na zaspokoienie przyśadzonych wyrokiem Rządzącego Senatu z żyda Leyby Judelowicza na korzyść skarbu za przewoz kontrabandnych towarow pennych pieniędzy 43,291 rub. i 49 kop. assygnacyami; Rząd ten przeznaczył sprzedać z publicznych targów budyneczek w mieście Wilnie na szpitalney ulicy pod N. 345 położony, w połowie tylko do pomienionego Judelowicza przynależący, przynoszący z tej części roczney intraty 8 rub. 50 kop. srebrem; zatem życzący kupić połowę pomienionego budyneczka, zechcą przybyć do tego Rządu do targow na terminy: pierwszy 7, drugi 18, trzeci ostateczny 19 dnia następującego miesiąca listopada. Października 28 dnia 1830 roku. Assessor Józef Szulc. (1302) Sekretarz Kowalenok.

3 Sąd Ziemiński Powiatu Mińskiego; przykazał Sądowi Głównemu Mińskiego 2go Departamentu, od 11 za N. 2,241 i 17 niniejszego oktobra za N. 2,270 przysłanych z Rady Opiekunozey Sankt-Petersburskiej, dla usatysfakcyonowania kredytorów W. Alexandra Łęskiego obywatela Powiatu Mińskiego, sześć tysięcy rubli srebrnych odebrawszy, uwiadamia WW. kredytorów: Zygmunta, Jakóba, Adama i Alexandra Estkow, Wincentego Weryhę, Wincentego Nowiokiego, Michała Koldubaia Regenta, Józefa Dybowskiego Sędziego, Stanisława Stankiewicza Porucznika, Ignacego Legatowicza Professora, i Mikołaja Heydukiewicza, ażeby na dzień dziewiąty nowembra z obligami od W. Łęskiego wydanemi do Sądu niniejszego stawili się, dla odebrania swych należności, w przeciwném zaś zdarzeniu że pieniądze takowe odesłane będą do Izby powszechnego opatrywania ostrzega.

Józefat Iwanowski Sędzia.

Wierzbicki Podsekdek.

Tomasz Zoładz Pisarz Z. Miń.

(1299)

Sekretarz A. Jewdokimow.

3 W skutek dekretu remissyynego Sądu Gł. Litt. Wileń. 2go Departamentu z dnia 4 7bra roku idącego nastętego naznaczającego taxę i exdywizyę na majątek JW. Tadeusza Wierzbowicza b. Podkomorzego Oszmiań. i Kawalera, Sąd Exdywizorski naznaczony zjachawszy ad fundum majątności Kamionki w Pittcie Wileńskim położoney zwykłe pierwszemu zjazdowi dyllacye załatwił, komportacyą wzajemną do kancelaryi Ziem. Wileń. na stronach przeznaczzył, wymiar i wymapowanie naznaczonym Jeometrom, przyporoczył, i Sądy swoje, do uskutecznienia wymiaru, na dzień 28 maja roku 1831 odtożył, w którym terminie: ażeby strony interessowane w tym Sądzie iawily się zastrzega. Działo się w majątności Kamionce roku 1830 8bra 4go dnia.

Sędzia Grodzki Wileński Ignacy Hüwalt.

Pisarz Ziem. Wileń. Jan Czyż.

Pisarz Ziemiński Trocki Bernard Kartowicz.

Regent Antoni Drogomir Potrykowski. (1288)

Wilno dnia 5 Listopada v. s. 1830 roku.

P o d r a d y.

1 Ryski Ekonomiczny Komitet dróg Komunikacji niniejszém wzywa życzących z pewnością i dostatecznymi ewikcyami do targów, w nim, dnia 24, 25 i 26 następującego miesiąca odbyć się mających, na dostawę do robot w przyszłym 1831 roku I. Dyrekcyi Windawskiej wodney komunikacyi, różnego rodzaju robotników, a mianowicie: mularzy 90, kowali 11, cieśli 62, wypalaczów wapna 8, parobków od 780 do 1180, rzemieślniczych dziesiętników: do ciosania kamieni 8, mularskich 8 i ciesielskich 8 każdego dnia; także podziemnych roboczych koni od dnia 15 apryla do 1go oktobra każdego dnia od 50 do 80. Warunki, podług których powinna się skuteczniać wspomniona dostawa, będą objawione przy tychże targach. (1325) Za Sekretarza Masłów.

Przedaż publiczna.

1 Magistratura Litewsko - Wileńska Po-wszechney Opieki niniejszém ogłasza; iż w niej będzie przedawać się z aukcyjnego targu oddany na ewikcyę za uchybieniem terminu majątek Martyniszki, obywatela Grafa Symona Kossakowskiego, położony w gubernii Wileńskiej powiecie Kowieńskim, w którym, podług ostatniej 1816 roku rewizyi, liczy się 27 dusz włościańskich płoi męskiej. z całą należącą do nich ziemią, wszelkiem na niej zabudowaniem i samym folwarkiem Martyniszki; we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w gazetach Sanktpetersburskich lub Moskiewskich; do czego osobno będą naznaczone poprzednicze terminy. Dnia 13 oktobra 1830 r.

Непременный Членъ Пётръ Клейстль. (1326)
Секретарь Иванъ Солиманъ.

W ł o c z ę g i.

1 Od Rządu gubernialnego Mińskiego ogłasza się: iż wzięty za nieokazanie na piśmie świadectwa w powiecie Oszmiańskim, *Daniło Torma*, który okazał się z niewiadomego stanu, i były kleryk klasztoru Mińskiego Bonifratelskiego, który potem przyłączył się do Kościoła prawowiernego Greko-rossyjskiego, *Rafał Lawrowski*; z których pierwszy powiadał, że jest włościaninem z powiatu wileyskiego, majątku Maskaliów, obywatela Andrzejewskiego; lecz kiedy to wyznanie, po zrobioney sprawce, okazało się fałszywe, więc nazwał siebie naprzód włościaninem z powiatu Dzisieńskiego, wsi Raczki, a potem, że nie pamięta miejsca swojego urodzenia; drugi zaś Lawrowski, będąc sądzony przez Miński Główny Sąd 1go Departamentu, za nieobranie w naznaczonym przez Rząd gubernialny terminie, rodzaju życia, od odpowiedzi na mocy łaskawego Manifestu 22 augusta 1826 roku, uwolniony został z tém, iżby nieodmiennie obrał rodzaj życia, lecz i potem tenże Lawrowski, za wydanym z Rządu gubernialnego terminowym biletym, rodzaju życia nieobrał i oddalił się do miejsca niedozwolonego. Na osnovie *N a y w y ż s z e g o* Ukazu 25 lutego 1823 r. uznani zostali za włóczków i odesłani do Syberyi na zaludnienie: Torma dnia

24 marca 1826, a Lawrowski 11 stycznia 1828 roku; przynioty zaś pomienionych włóczków: Torma wzrostu 2 arsz. 5 wiers., twarzy okrągłej czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, a na wąsach i brodzie rasy, lat od urodzenia 54; a Lawrowski wzrostu 2 arsz. 6 wiers., twarzy okrągłej czystey, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemno-rasy, lat od urodzenia 25. Zatem jeśli wspomnieni włóczki okażą się do kogośkolwiek należącymi, tedy dla wyjednania powrotu ich, ma być postąpiono na mocy wyżey przytoczonego *N a y w y ż s z e g o* Ukazu, i *N a y w y ż e y* potwierdzoney Opinii Rady Państwa dnia 22 marca 1828 roku. Dnia 29 oktobra 1830 roku.

(1316)

Sekretarz F. Arcimowicz.

1 Izba Skarbowa Podolska ogłasza: iż znajduje się w gotowiznie w powiatowém Kamienieckim Kaznaczeystwie summa kapitalna Poiezuicka srebrem 1793 rubli 70 $\frac{1}{2}$ kop., którą postanowiono oddać na ewikcyę za opłatą 6 procentów od sta. Życzący zatem pożyczyc całą powyższą summę, lub jaką iey część na procent, iżby przybyli do tey Izby z pewnością w nieruchomym majątku zawierającymi się ewikcyami.

Zgodno; Naczelnik Stołu Lech Komarnicki. (1318)

P r z e d a ż.

1 Dobra Poniemuń z attynencyami, w Gubernii Wileńskiej, w powiecie Witkomińskim, na granicy Kurlandzkiej, o kilkanaście mil od miasta portowego Rygi, położone z miasteczkiem parafijalném i ze wszystkimi wygodami, mające sto zgórą dymów rolniczych, dostateczną ludnością i dobytkiem opatrzonych, są przeznaczzone na wieczystą wyprzedaż; ktoby sobie życzył traktować o nabycie onych, może się udać do dziedziczek dóbr takowych, JWW. Doroty z Morykonich Łopacińskiej Damy Dworu JEGO CESARSKIEY MOSCI i Felicji z Morykonich Platerowej Kasztelanicy Trockiej, w mieście Wilnie mieszkających, gdzie od dnia 1 Xbra idącego roku, po dzień Sto-Jerskich kontraktów o stanie i walorze majątku dostateczną znajdzie wiadomość.

Z poruczenia Aktorek podpisują. Justyn Rent Dworzański Guber. Wileń. Sekretarz. (1333)

W e z w a n i e s u k c e s s o r ó w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładującego całą Rossyą etc. etc. etc.

1 Sąd Woytowski Kurlandzkiego portowego i handlowego miasta Lipawy postanowił ogłaszać dla publiczney wiadomości, że dla podania różnych pretensji do massy sukcesyjney zmarłego Józefa Krauzza przeznaczony został termin powtórny i ostateczny na dniu 16 decembra roku teraźniejszego 1830.

(L. S.) Podpis Sądu Woytowskiego. (1332)

U w i a d o m i e n i e.

1 Podać się do publiczney wiadomości,

przybyły rękodzielnik z Rygi do Wilna, który robi rozmaite roboty szczołkarskie, a zwłaszcza tualetowe, które przewyższają zagraniczne, przeto ktoby życzył iakichkolwiek robót nabyć, uprasza niżej pomienioną Szanowną Publiczność o udanie się do domu Gulińskich na ulicę Zamkową pod Nrem 139 gdzie za mierną cenę dostać można. J. Tomaszewski. (1514)

Wolno drukować. Polimeyster Chrzastowski.

1 w Handlu Fryderyka von Auer przedaie się sól różnego gatunku

Biała gruba beczka . . . RS. 6 kop. 50.

Biała cienka ditto . . . — 6 — —

Szara . . . ditto . . . — 5 kop. 40.

Także można w tym handlu wyniarki próżne dostać. Razem i oznajmuie się grającym w loteryę Warszawską, że bilety do klasy 5tej tylko do dnia 20go t. m. mogą być wydane i że ten, który do tej pory nie odmienił swojego biletu, prawo do niego traci. (1534)

Wolno drukować. Polimeyster Chrzastowski.

1 Sąd Ziemi powiatu Nowogrodzkiego wzywa szukającego swobody Kirgisa Jumasa Mikołaja Szybkowa, do wysłuchania dekretu śledztwiennego 7 oktobra 1830 roku z Anną i Amelią Sobolewskimi, Pułkow. woysk Rosyjskich zapadłego. Pisarz Zaborski.

(1517) Regent J. Płoński.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

1. Z instancyi Ur. Marcina Ważyńskiego Marszałka Oszmiańskiego *WW*. Jędrzejowi Sniadeckiemu Rådcy Stanu Doktorowi Medycyny, Jędrzejowi Seyfertowi Doktorowi Medycyny, Adolfowi Abichtowi Doktorowi Medycyny, Józefowi Marcinowskiemu Chirurgowi, na ukazicielu bez wyrażenia imienia osoby mającemu inskrypcyą, Katarzynie Woelkowej Aptekarzowej, Ludwikowi, Michałowi i Stanisławowi braciom, oraz Maryi siostrze Czarnowskim, Eleuteremu Kamińskiemu, w imieniu rodzeństwa działającemu Ignacemu Pryżgintowi, Annie Dowejkowej Aleksandrze Łopatównie Bazyliance Zgromadzenia Wileńskiego, X. Adryanowi Hotowni Biskupowi Oszmiańskiemu, X. Józefowi Żarskiemu Prowincyałowi XX. Bazylianow, Bazylemu Hanczarowi Kupcowi Wileńskiemu, Janowi de Neve Adjunktowi Uniwersytetu Wileńskiego, Janowi Czernichowskiemu Sekretarzowi Kommissyi Radziwiłłowskiej, Puzyniance Starościance Ptu Upitskiego, Wincientemu Sabowskiemu, Helenie z Sielickich Matusiewiczowej Doktorowej Medycyny. Julii Sielickiej, Karolowi i Annie Tymowskiemu Sędztwu Gran. Ptu Oszmiańskiego, Tekli Misiewiczowej Regentowej, Julianowi Czernikowi, Brygidzie Czyżowej Sędzinie, Ewie Dmóchowskiej Prezydentowej Ptu Oszmiańskiego, Michałowi Dobrowolskiemu, Annie Dworzeckiej, Eysmontowi, Stanisławowi Faszczeni, Komornikowi Oszmiańskiemu, XX. Franciszkanom Oszmiańskim, Antoniego Gabryatowicza sukcesorom, Johannie Szambellanowej matce, Michałowi Majoro-

wi i Klemensowi synom Jezierskim, Franciszkowi i Stanisławowi Jurakom, Józefowi Jurakowi w stopniu X. Kuncewicza Altarysty Trubskiego, X. Antoniemu Kuncewiczowi, Kanonikowi inflandzkemu, dającemu przelew Stanisławowi Iwaszkiewiczowi, XX. Karmelitom Wileńskim, XX. Karmelitom Taboryskim, Kuleszy Doktorowi, Hipolitowi Milewskiemu Sędziemu Gran. Oszmiańskiemu, Franciszkowi Montrymowiczowi, Narkowiczom, Marcinowi Obrockiemu, Józefowi Piotrowiczowi Pisarzowi Grodz. Oszmiań., Połońskiego Opata sukcesorom, Julianowi Pomarnackiemu Sędziemu Gran. Oszmiańskiemu, X. Poroczce Prowincyałowi Karmelitów, Michałowi Przyjałowskiemu, Kazimierzowi Rotmistrzowi Oszmiańskiemu oycu, Wincientemu synowi Raczkiewiczom, Leopoldowi Rafałowskiemu, Kazimierzowi Rutkowskiemu Regentowi, Józefowi Sieńkiewiczowi, sukcesorom Skoczkowskiemu, Marcinowi Strzałkowskiemu, Trzeciakom, Ignacemu Tukayle, Annie Umiastowskiej Marszałkowej, Andrzejowi Łunkiewiczowi b. Vice-Marszałkowi, Hieronimowi Umiastowskiemu Sędziemu Ziems. Oszmiań., Samuelowi Wołkowi Prezydentowi, Józefowi Wołodce Sędziemu, Ludwice Woyciuszkiewiczowej, Ewie Zborowskiej, X. Kazimierzowi Chrapowickiemu Plebanowi Oszmiańskiemu, jako kredytorom; a zaś, UUr. Felicyanowi Bienkuńskiemu, Szambellanowi, i b. Sędziemu Gran. Oszmiańskiemu, Antoninie matce Sędzinie, Tadeuszowi, Janowi, Eliaszkowi synom, Paulinie, Rozalii, i Józefie córkom Mończyńskim, sukcesorom Kazimierza oycy, i Józefa Stryja Mończyńskich w assystencyi opiekunow, Chodźce Prezydentowi Ziemi Oszmiań. i Kawalerowi, Kazimierzowi Nowickiemu Sowietnikowi Rządu Guberni Wileń. i Kawalerowi, sukcesorom Felixa Kukiela jako to: Wincencie Kukielowej żonie jego i Edwardowi Synowi, oraz Julii Sawickiej córce, Alexandrowi, i Konstantemu braciom Parczewskim, Leybie Berkowiczowi, Hieronimowi, Zienowiczowi, Prezydentowi Borysowskiemu, Leybie Michelewiczowi, Antoniemu Czernickiemu Grodz. Pisarzowi, Star. Basi Aronowej, Wincientemu Prószyńskiemu b. Assesorowi Sądu Głównego, Franciszkowi Poznańskiemu b. Prezydentowi Miasta Wilna, Andrzejowi Kazigrodzkiemu Sędziemu Gran. Wileńskiemu, Adamowi de Sztrunkowi Assesorowi Sądu Głównego Wileń., Janowi Szczepanowiczowi Chorążemu Oszmiańskiemu, Tekli z Zielińskich matce Prezydentowej Grodz. Wileń., Adamowi Porucznikowi W. Polskich, Ignacemu Sędziemu Grodz. Wileńskiemu, Józefowi i Kazimierzowi Hualdom braciom, oraz Maryi z Hualdom Hornowskiej, w assystencyi męża, jako wspólnie do odpowiedzi obowiązany, oraz dalszym do massy zawiniającym debitorom, Pozew Edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, za Remissą Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, czynność swoją odbywającemu, w Majętności Piktuszy w Pcie Oszmiańskim położoney, w referencyi do dowodow, oraz uprzednich żalob przed tenże Sąd podanych, mianowicie: w Prośbach

z obciążowaniami kredytorami, o przyjęcie satysfakcyi przez wydział ziemny, z lokacyi Sądu Exdywizorskiego oznaczyć się mający o przysądzenie obciążnym, takich tylko należności, które za dowodami prawnymi, we wszelkiej formie podług Najwyższych Ukazów sporządzonemi, realne być się okażą; o pokassowanie wszystkich napastrych stosunków, oraz pretensyi formalnościami prawnymi nieupoważnionych; o zapisanie wiekuiстей ammissyi na wszystkie pretensye, które do Sądu Exdywizorskiego porządkiem prawnym wprowadzone nie będą — o uznanie przysięgi na realność kredytu, i wzajemnie, uznania żatującemu delatorowi, w Kategorjach objekeyonowanych bliższosci do Ewasii juramentowey — z obciążowaniami zaś debitorami, o przysądzenie na każdym poszczególnie należnych żatującemu delatorowi summ do massy ze wszystkiemi wypadającymi procentami, i onych rozdzielenie pomiędzy wierzycieli, jako to: na obciążowanym Szczepanowiczu kapitału czerw. zł. 171 z procentem od r. 1821, na obciąż. Nowickim rub. sr. 150 z procentami od r. 1825, na obciąż. Pruszyńskim, za jednym obligiem z procentami drugie tyle czerw. zł. 600, a za drugim rub. sr. 125, także cum altero tanto, na obciąż. Raymundzie Chodźku Prezydencie czerw. zł. 121 z procentem od roku 1820, na obciąż. Felicyanie Bieńkuńskim, za dekretem oczywistym Ziem. Oszmiańskim czerw. zł. 254, rub. sr. 18 kop. 83 z zaległemi od roku 1825 procentami, na obciąż. de Sztrunku Assesorze czerw. zł. 50 z procentami, na obciąż. Heronimie Zienowiczu czerw. zł. 18 z procentami, na obciąż. Mończyńskich kapitału zł. 25,000 z procentami alterum tantum, na obciąż. Antonim Czernickim kapitału zł. 3,000

z procentami drugie tyle, na sukcesorach Felixa Kukiela, kapitału czerw. zł. 120 z procentami drugie tyle, na obciąż. Parczewskich, stosownie do Ukazu Rządzącego Senatu summy zastawney na Ukropiszczkach czerw. zł. 6,000, na obciąż. Huwaldach summy kapitałney zł. 200,000, z procentami drugie tyle, na obciąż. Kazigrodzkim summy kapitałney rubli sr. 3,500 z procentami od r. 1827 na Star. Basi Aronownie obywatelce Wileńskiej kapitału rub. sr. 150 z procentami drugie tyle, na Leybie Berkowiczu obywatelu Oszmiańskim kapitału rub. sr. 100 z procentami drugie tyle, a to na mocy dowodów, i obligów w Sądzie złożonych, czy to pod stannoscią obciążowanych debitorów, lub też in contumaciam z inekwitacyą ad extenuationem, do wszelkiego Obciąż. majątku, o sądzenie expensow prawnych; nie mniej o to wszystko, co uprzedniemi pozwami i cytacyami przed tenże Sąd Exdywizorski wynoszonymi, i każdemu, tak z kredytorów, jak debitorów wręczonymi, objętem zostało oraz czasu sprawy proszonem będzie. S. Ż. M.

Roku 1830 mca 8bra 30 dnia. Woźny niżej wyrażony zeznał tym moim relacyynym kwitem iż ten kopia pozwu edyktałnego zgodną z autentykem, z instancyi JW. Marcina Ważyńskiego b. Marszałka ptu Oszmiańskiego po JWch i WIV. kredytorów oraz debitorów przed Sąd Exdywizorski, w majątności Piktuszy za Remissą Sądu Gł. Wileńskiego agitujący dla umieszczenia do gazety Kurjera Litewskiego celem trzykrotney awizacyi w Redakcyi położyłem. Dat ut supra.

Woźni Sądu Ziemskiego powiatu Wileńskiego Antoni Siewruk.

Roku 1830 mca 8bra 31 dnia. Przed aktami Grodzkiemi ptu Wileń, stawiając obecnie woźny Sądu Ziem. Wileń, JP. Antoni Siewruk, relacyą tego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem i że jest w aktach świadczą Ignacy Naborowski Grodz. W. Regent. (1550)

Ogłoszenia po raz 2gi i 3ci.

Publiczna sprzedaż.

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się: iż w niej będzie sprzedawał się z publicznego targu murywany dwópiętrowy dom z zabudowaniem nadwornem bez ziemi, mieszczanina witebskiego Berki Bruna, oceniony 2,225 rub., za nieopłacenie długu tej Magistraturze 2,565 rub. z przypadającymi procentami; do czego naznaczają się terminy: dnia 17, 20 i 23 następującego mca ianuaryi 1831 roku. Sekretarz Bachałow.

(1304)

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się: iż w niej będzie sprzedawał się z publicznego targu murywany dwópiętrowy dom, zmarłego kupca witebskiego Fiedora Borunowa, z dalszém zabudowaniem murowaném i drewnianém, ziemią i ogrodem fruktowym, ocenione 3,382 rub., za nieopłacenie długu tej Magistraturze 3,400 rub. z przypadającymi procentami; do czego naznaczają się terminy: dnia 17, 20 i 23 następującego mca ianuaryi 1831 roku. Sekretarz Bachałow.

(1304)

2 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej będzie sprzedawał się z publicznego targu mu-

rowany trzypiętrowy dom bez ziemi, mieszczanina witebskiego Hirszy Urjewa, oceniony 2100 rub., za nieopłacenie długu tej Magistraturze 1996 rub. 58½ kop. z przypadającymi procentami; do czego naznaczają się terminy: dnia 17, 20 i 23 następującego mca ianuaryi 1831 roku.

(1304)

Sekretarz Bachałow.

2 Mohilewska Magistratura Powszechney Opieki wzywa przez niniejsze ogłoszenie życzących kupić, oddany na ewikoyą za uchybieniem terminu przez obywatelki: Johannę i Kazimierę Bołharynowe, majątek ich w powiecie Klimowickim, we wsiach: Nowym-Piesłatynie 51 i Starym-Piesłatynie 53, w ogóle 104 dusz rewizyynnych włościńskich płoci męzkiej, z całą ich rodziną, majątkiem i przynależnością, na terminy: dnia 14, 17 i 18 februaryi następującego 1831 roku. Buchalter Ciechan.

(1305.)

Włoczęgi.

2 Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się, iż odkryci na przetrzymywaniu w powiecie Mińskim ludzie: Symon Komocki i Kazimierz Nowicki, z których pierwszy okazał się nieprawego łoża, do imienia Symona przywłaszczył niesprawiedliwie nazwisko Komockiego,

a drugi niepamięta miejsca swojego urodzenia, i okazali się, że nigdzie w rewizji nie są zapisani; przez wyrok Sądu Głównego Mińskiego Igo Departamentu uznani zostali za włóczegow, a z rozporządzenia Rządu Gubernialnego, na osnowie *N a y w y ż s z e g o* Ukazu 23 lutego 1823 roku, odesłani w roku 1825 do Magistratury Tobolskiej o ssyłkowych na zaludnienie do Syberyi, a podczas prowadzenia tam użyci zostali do robot fortyfikacyynych w mieście Rydze. Przymioty zaś tych włóczegow: Symon wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy pociągłej, trędowatej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, od urodzenia 35 lat; a Nowicki wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy ospowatej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, wąsów i brody niema, na łbie ma szram, lat 20. Zatem, ieśliby pomienieni włóczęgi okazali się do kogokolwiek należącemi, tedy dla wyiednania powrótu ich, postąpiono było ściśle podług mocy wyżey przytoczonego *N a y w y ż s z e g o* Ukazu i *N a y w y ż e y* potwierdzoney Opinii Rady Państwa dnia 22 marca 1828 roku. Dnia 25 oktobra 1830 roku.

Sekretarz Czmychow.
(1508) Sekretarz F. Arcimowicz.

P o d r a d.

2 Ryzki Ekonomiczny Komitet dróg komunikacyi niniejszém wzywa życzących z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami do targow, w nim, dnia 10, 11 i 12 następującego mca nowembra odbyć się mających, na wykopanie gliny dla cegielni V Dyrekcyi Windawskiej Wodney Komunikacyi do 500 sążni kubicz., podług warunkow, które będą na targach objawione. Za Sekretarza Masłow. (1511)

W e z w a n i e.

2 Jan Albrecht z professyi garbarz zamieszkały w gubernii Litewsko-Wileńskiej w powiecie Rosieńskim w miasteczku Stulgiach, przed laty szesnastu rzucił swą żonę Eufrozyne z Heirichow Albrechtowę i dotąd żadney o sobie nie dając wiadomości gdzie się znajduje, zdradza wątpliwość o swém życiu a razem przekonywa o zupełném swej żony opuszczeniu, która z mocy praw Ewangelicko-Reformowanych, na ten przypadek postugujących szukając uwolnienia siebie od związkow małżeńskich, przedsięwzięła przyzwoite kroki. Z iakiego powodu przez trzykrotne niniejszego edyktalnego wezwania w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczenie, Kollegium Litewskie Ewangelicko-Reformowane w Wilnie powołaie rzeczzonego Albrechta, iżby dał o sobie wiadomość i wrócił się do opuszczonej żony; nadto upraszają się wszyscy którzyby wiedzieli o jego pobycie, iżby raczyli Kollegium zawiadomić. Jeśliby zaś w sześciomiesięcznym terminie od ostatniego ogłoszenia przez Gazetę sam Albrecht nie stanął, lub żadna o nim wiadomość niedoszła, że Kollegium przedsięwzemie przyzwoite środki ku uwolnieniu jego żony od małżeńskich związkow, zapo-

wiada. Datt r. 1830 oktobra 29 dnia.

Członek Kollegium X. Rafał Downar. (1508)

5 Za remissą Sądu Ziemskiego powiatu Zawileyskiego dnia 27 marca 1827 roku zakroczoną, oraz za pośledniejszém Sądu Głównego Wileńskiego 2go departamentu rozporządzeniem, naznaczony Sąd Exdywizorski na domiar satysfakcyi wierzycielom *JW. Krzysztofa Mackiewicza b. Prezydenta Granicz. powiatu Zawileyskiego z funduszow iego, w terminie dnia 15go oktobra bieżącego roku do majątku Ruskiego Siota w powiecie Zawiley. położonego przybywszy, czynność pierwszo-zjazdową zatatwił, termin komportacyi do kancelaryi Sądu Ziem. Zawil. z persystencyą 4ro-niedzielną od dnia 4 nowembra terażniejszego roku i na zjazd oczywistej rozprawy dzień 20 ianuaryi 1831 roku przeznaczył, o czém dla wiadomości interessowanych stron, niniejszą w gazecie Kuryera Litt. czyni awizacyą. 1830 oktobra 18 d. Ruskie Sioto.*

Alexander Czechowicz Sędzia Ziem. Zawil. i Exdywizor.

Pisarz Ziemski Zawileyski Piotr Niewiadomski.

Sędzia Grodz. Zawiley. Maciej Kurkowski. (1298)

Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

6 Stosownie do Artykułu 124 Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskim, ogłasza iż Listy Zastawne sztuk 50. Litera E. N. 141,842.— 141,843.— 141,844.— 141,845.— 141,846.— 141,847.— 141,848.— 141,849.— 141,850.— 141,851.— 141,852.— 141,853.— 141,854.— 141,855.— 141,856.— 141,857.— 141,858.— 141,859.— 141,860.— 141,861.— 141,862.— 141,863.— 141,864.— 141,865.— 141,866.— 141,867.— 141,868.— 141,869.— 141,870.— 141,871.— 141,872.— 141,873.— 141,874.— 141,875.— 141,876.— 141,877.— 141,878.— 141,879.— 141,880.— 141,881.— 141,882.— 141,883.— 142,511.— 142,512.— 142,513.— 142,514.— 142,515.— 142,516.— 142,517 i 142,518. Wraz z 6ciokuponami Maryana Cissowskiego własne przy pożarze w miesiącu maju r. b. wydarzonym we wsi Długiem w Powiecie i Obwodzie Lipnowskim, Woiewództwie Płockiém położony, miały spalić się, i dla tego właściciel ich zaniósł żądanie do Dyrekcyi Głównej o wygotowanie dla niego duplikatów; wzywa się więc wszystkich, którzyby do własności wspomnionych Listów prawa iakowe rościli, aby z takowemi do Dyrekcyi Głównej w Warszawje w przeciągu roku jednego od dnia 29 września r. b. iako datty pierwszego ogłoszenia, niezawodnie ogłosili się, inaczey rzeczzone Listy Zastawne umorzonymi, a na ich miejscu duplikaty wydanemi zostaną. W Warszawje dnia 15 lipca 1830 roku.

Senator Woiewoda Prezes (podpisano) Miączyński.

Pisarz Dyrekcyi (podpisano) Drewnowski.
Wolno drukować, Policmeyster Chrzęstowski.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWAŁA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1830. d. 5 listopada.

CENZOR *Leon Borowski.*